

човѣшкото лице, то е огледалото. И тогава азъ казвамъ: човѣкъ може да направи огледалото, и всичко, което е въ огледалото той може да го направи, но огледалото не може да направи човѣка. Каква реалностъ се съдържа въ едно огледало? Въ това огледало се отразява цѣлата вселена, както и човѣкътъ, както и всички негови движения. Каквото направи човѣкъ, огледалото го отразява. Огледалото показва нѣщата точъ въ точъ. Огледалото е толкова разумно! Накждѣто мръдне човѣкъ, точно сѣщото и то прави. Човѣкъ не може да направи нѣщо, което и огледалото да не направи. Ако огледалото тѣй отразява, тогава питамъ: човѣкътъ, който е прѣдъ него, интелигентенъ ли е? Азъ нѣма да разрешавамъ този въпросъ, оставамъ го на васъ. Всички вие сте хора свършили четири факултета. Всички вие, които ме слушате, ходите все инкогнито, но сте много учени. Вие сте толкова учени, че нѣкой пѣтъ разрешавате задачата на свѣта съ единъ калемъ, тѣй както турцитѣ. Напримѣръ, вие нѣкой пѣтъ казвате: животътъ нѣма никакъвъ смисълъ. Това е фактъ. Питамъ този учения професоръ: защо животътъ нѣма смисълъ? Животътъ нѣма смисълъ, казва този ученъ професоръ, понеже имахъ единъ другаръ, на когото прѣди нѣколко дни дѣската му мръдна. Утрѣ може да мръдне и моята дѣска. Каква е сигурността за това? Че мърдатъ дѣскитѣ на хората, мърдатъ, разбира се, но каква загуба прѣдставлява това нѣщо? Ако азъ обѣля задната частъ, амалгамата на едно огледало, наистина то нѣма да може повече да отразява, но питамъ: какво се е изгубило? Пострадалъ ли е свѣтътъ съ това? Дѣ е реалността, въ